Един коледен мюзикъл с всесезонни послания

В последните години пристрастията на Държавна опера – Пловдив към жанра на мюзикъла са очевидни. След големия успех на почти дузина емблематични заглавия като „Евита“, „Исус Христос суперзвезда“, „Коса“, „Семейство Адамс“ и др., любопитно бе да видим на софийска сцена (27 януари в Музикалния театър) последния хит на състава – „Лепило за брада“: семеен спектакъл за малки деца и тийнейджъри, както и за техните вечно ангажирани родители. Които трябва да преоткрият общуването помежду си, да споделят преживяванията си, а това означава и споделяне на вечните житейски ценности. В коледното си послание до децата авторът на музиката Стефан Вълдобрев казва: "Лепило за брада" е метафора. Ако няма метафори, думите не могат да съградят поезия. Ако няма метафори, хората не биха могли да се справят с живота. Метафората е лепилото в поезията. Метафората е лепилото и в живота. Знам, че всичко разбирате, виждам го всяка вечер в умните ви погледи…“. И постепенно пред публиката се разгръща реалистично-приказния сюжет – от класната стая до работилницата на елфите и от индиийския татко до пеещия Снежен човек… И разказва как децата искат да върнат умението си да мечтаят, а забързаните родители да преоткрият смисъла в преживяванията си със своите наследници с любов и мечтателност.

Освен три от най-популярните песни на Вълдобрев има и още много нова авторска негова музика, която е обработена в бляскави аранжименти на Константин Добройков. Текстовете са на Цветомира Цонева и в тях, както и като цяло в спектакъла, е избегнат дидактичния или прекалено сиропиран привкус, който често е характеристика на коледните и детските постановки.

Режисьорът Нина Найденова - стояща в основата на драматурги

чната идея и упорит двигател за нейната реализация, е допринесла много за изчистените визии и ясните послания. Тя приема работата си като кауза. Търси и намира онзи терапевтичен код на времето, който сплотява – слепва като лепилото отношенията родители и деца. Спектакълът е семеен. Задача, която изисква да говориш на езика на възрастните и езика на децата едновременно, което режисьорът прави убедително. Сценичния разказ връща публиката (родителската) във времето на техните спомени – силни преживявания, които провокират носталгични сълзи в очите, но и задават въпроси. Какво даваме днес на собствените си деца – устройства, вещи и отговорът „нямам време, бързам“. Страхът, че детето вече няма

мечти, желания и не знае какво да напише в класическия модел за вяра във вълшебства – писмото до Дядо Коледа, е в основата на драматургичния конфликт. През смях и песни, но бъркайки дълбоко в психологическите нагласи и терзания на нашето време, Найденова реабилитира изгубените чувства като внушава смисъл и баланс в света на забързаното ни дигитално ежедневие. Особено умела и впечатляваща е и работата ѝ с многото деца на сцената, което винаги е доста сериозно предизвикателство. Голямо удоволствие е да видиш тези талантливи малки актьори и певци (над тридесет, при това „собствено производство“ - от Академия Опера Пловдив), които не отстъпват в артистично и вокално отношение на своите професионални колеги. А те заслужават да бъдат поименно изброени заради сценичното си присъствие: Александър Томпсън, Мария Анастасова, Даниел Русев, Даниела Русева, Диан Райчев, Любомира Петрова, Виктор Ибришимов, Марияна Панова, Евгений Арабаджиев, Антоанета Йорданова, Цветан Цветков, Николай Бачев, Живко Пейчев. Респект и към другите основни виновници за успеха на спектакъла: диригентът Петър Тулешков, хореографът Валерий Кондратцев, мултимедийната среда на Петко Танчев, художникът на костюмите Елица Георгиева, асистент сценографът Огнян Йорданов и асистентентът по костюмите Виктория Панева.

Преди година и половина друг хитмейкър - Стефан Диомов, създаде мюзикъл около един от евъргрийните си „Здравей, как си приятелю“, също със съдействието на множество съмишленици от Музикалния театър и с вече десетки повторения. Такава ще е и съдбата на „Лепило за брада“ - с човешките си послания, постановъчната реализация, музиката и текста си, в който намираме простичкото:

С децата нека мечтаем!
Криле да им завещаем!
На тях им трябват простори!
И с нас да си поговорят…

Проф. д-р Момчил Георгиев

ЛЕПИЛО ЗА БРАДА